

μανίκι

μανίκι, το, ουσ. [<μσν. μανίκι(ο)ν, υποκορ. του λατιν. *manica*· σύμφωνα όμως με τον Ηλ. Πετρόπουλο, στις περιπτώσεις της σεξουαλικής ερμηνείας, από το ιταλ. *manico* (= πέος, μαλακία άρρενος), βλ. η τραγιάσκα, σελ. 188], το μανίκι. **1.** δύσκολο έργο, οτιδήποτε παρουσιάζει δυσκολία, γενικά η δυσκολία: «δεν μπορώ να καταλάβω τα μαθηματικά, γιατί είναι μανίκι || ανέλαβα μια υπόθεση, που είναι πολύ μανίκι». **2.** η συνουσία, η σεξουαλική πράξη: «το 'θελε το μανίκι της κι ας λέει πως την ξεγέλασα». Από παρομοίωση του πέους με το μανίκι, που είναι μακρόστενο. **3.** (στη γλώσσα της αργκό) η λαβή διάφορων μαχαιριών που ήταν από ξύλο ή φίλντισι. (Ακολουθούν 15 φρ.)

- δεν είναι της γούνας μου μανίκι, βλ. λ. [γούνα](#).

- δεν είναι της κάπας μου μανίκι, βλ. λ. [κάπα](#).

- είναι μανίκι η δουλειά ή η δουλειά είναι μανίκι, βλ. λ. [δουλειά](#).

- είσαι της γούνας μου μανίκι; βλ. λ. [γούνα](#).

- είσαι της κάπας μου μανίκι; βλ. λ. [κάπα](#).

- έκοψε το μανίκι, για να μπαλώσει το παντελόνι, βλ. λ. [παντελόνι](#).

- έχω (κρύβω) έναν (κάποιον) άσο στο μανίκι (μου), βλ. λ. [άσος](#).

- ξηγιέμαι ένα μανίκι, βλ. φρ. [ρίχνω ένα μανίκι](#).

- [ρίχνω ένα μανίκι](#), επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη: «κάθε πρωί, πριν φύγω για τη δουλειά, [ρίχνω ένα μανίκι](#) στη γυναίκα μου». Συνών. [ρίχνω ένα φισέκι](#) / [ρίχνω ένα φιστίκι](#) / [ρίχνω ένα φοινίκι](#).

- [σηκώνω τα μανίκια](#), αποφασίζω σοβαρά να αρχίζω μια προσπάθεια, ενεργοποιούμαι για την επίτευξη κάποιου σκοπού: «επειδή πλησίαζαν οι εξετάσεις, [σήκωσε τα μανίκια](#) του και στρώθηκε στο διάβασμα || αν δε [σηκώσουμε τα μανίκια](#) μας, δε βλέπω να τελειώνουμε τη δουλειά στην ώρα της». Από την εικόνα του ατόμου που, όταν αποφασίζει να ασχοληθεί με κάτι, ιδίως με χειρονακτική εργασία, [σηκώνει τα μανίκια](#) του για να μην τον εμποδίζουν ή για να μην τα λερώσει.

- τον έχει της γούνας του μανίκι, βλ. λ. [γούνα](#).

- τον έχει της κάπας του μανίκι, βλ. λ. [κάπα](#).

- τον τραβάει απ' το μανίκι, τον κάνει ό,τι θέλει, τον έχει υποχείριό του: «μόλις κατάλαβε πως είναι τρελά ερωτευμένος μαζί της, άρχισε να τον τραβάει απ' το μανίκι».

- τραβώ ένα μανίκι, βλ. φρ. [ρίχνω ένα μανίκι](#).

- [τρώει τα μανίκια](#) του, είναι πολύ εκνευρισμένος, είναι εκτός εαυτού: «μην του πεις τίποτα αυτή τη στιγμή, γιατί [τρώει τα μανίκια](#) του». Συνών. [τρώει τα κρέατά του](#) / [τρώει τις σάρκες](#) του.